

Vergaderjaar 1992–1993

21 447

Regels ten behoeve van de openlucht recreatie (Wet op de openlucht recreatie)

Nr. 8

GEWIJZIGD VOORSTEL VAN WET

10 maart 1993

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is, mede ter uitvoering van artikel 22, derde lid, van de Grondwet, regels te stellen ten behoeve van de openlucht recreatie, alsmede, in het kader van het regeringsstreven naar vermindering en vereenvoudiging van overheidsregelingen, de wettelijke regelen inzake het kamperen te herzien;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I. BEGRIPSBEPALINGEN

Artikel 1

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij;
- b. kampeerterrein: terrein of plaats, geheel of gedeeltelijk ingericht, en blijkens die inrichting bestemd, om daarop gelegenheid te geven tot het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen ten behoeve van recreatief nachtverblijf;
- c. kampeermiddel: tent, tentwagen, kampeerauto of caravan dan wel enig ander onderkomen of enig ander voertuig of gewezen voertuig of gedeelte daarvan, voor zover geen bouwwerk zijnde, waarvoor ingevolge artikel 47 van de Woningwet (Stb. 1964, 222) een bouwvergunning vereist is; een en ander voor zover deze onderkomens of voertuigen geheel of ten dele blijvend zijn bestemd of opgericht dan wel worden of kunnen worden gebruikt voor recreatief nachtverblijf;
- d. kampeerovereenkomst: overeenkomst tussen de houder van een kampeerterrein en degene die een kampeermiddel plaatst of geplaatst

houdt betreffende het plaatsen of geplaatst houden daarvan;

e. jachthaven: haven met de daarbij behorende grond waar overwegend gelegenheid wordt gegeven voor het aanleggen, afmeren of afgemeerd houden van pleziervaartuigen;

g. inspecteur: op grond van artikel 58, derde lid, aangewezen ter plaatse bevoegde ambtenaar.

2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid worden niet als kampeermiddelen beschouwd vaartuigen, woonwagens in de zin van de Woonwagenwet (Stb. 1968, 98), tenten in gebruik voor het houden van bijeenkomsten, tentoonstellingen of voorstellingen en voertuigen in gebruik als direktiekeet.

3. Ingeval een caravan is aan te merken als een bouwwerk en het plaatsen geschiedt in overeenstemming met de bepalingen van deze wet is voor het plaatsen geen bouwvergunning als bedoeld in artikel 47, eerste lid, van de Woningwet vereist.

HOOFDSTUK II. DE RAAD VOOR DE OPENLUCHTRECREATIE

Artikel 2

1. Er is een Raad voor de openluchtrecreatie, verder te noemen de raad.

2. De raad heeft tot taak Onze Minister en, door tussenkomst van Onze Minister, Onze overige Ministers desgevraagd of uit eigen beweging van advies te dienen over zaken die de openluchtrecreatie betreffen, de vakantiespreiding daaronder begrepen.

3. Op verzoek van de Tweede Kamer der Staten-Generaal adviseert de raad over bij die Kamer aanhangig gemaakte initiatiefvoorstellen van wet.

Artikel 3

1. De raad bestaat uit ten hoogste twintig leden, waaronder de voorzitter, die worden benoemd door Onze Minister.

2. Van de andere leden dan de voorzitter worden ten hoogste zestien leden benoemd op voordracht van door Onze Minister aan te wijzen representatieve organisaties op het terrein van de openluchtrecreatie.

3. De raad wijst uit zijn midden één of meer plaatsvervangende voorzitters aan.

4. Onze Minister kan ten hoogste tien adviserende leden benoemen, waarvan vier op voordracht van onderscheidenlijk de kringen van provincies, van gemeenten, van recreatieschappen en van waterschappen.

5. De leden van de raad worden benoemd voor ten hoogste vier jaren. Na afloop van deze termijn kunnen zij ten hoogste eenmaal worden herbenoemd.

6. Degene die tot lid benoemd is ter vervulling van een tussentijds opengevallen plaats, treedt af op het ogenblik waarop degene in wiens plaats hij is benoemd had moeten aftreden. Hij kan eenmaal worden herbenoemd.

7. De leden en adviserende leden kunnen te allen tijde op eigen verzoek door Onze Minister worden ontslagen. Onze Minister kan hen ook uit eigen beweging schorsen of ontslaan

Artikel 4

1. De raad heeft een commissie vakantiespreiding, die tot taak heeft de raad te adviseren met betrekking tot de vakantiespreiding.

2. De commissie bestaat uit ten hoogste vijftien leden, waaronder de voorzitter, die door Onze Minister worden benoemd.
3. De andere leden dan de voorzitter worden benoemd op voordracht van door Onze Minister aan te wijzen bij de vakantiespreiding betrokken organisaties.
4. Artikel 3, derde tot en met zevende lid, en artikel 7 zijn van overeenkomstige toepassing.
5. Secretaris van de commissie is de in artikel 6, eerste lid, bedoelde secretaris. Artikel 6, tweede tot en met vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 5

1. De raad kan ter uitvoering van zijn taak overige commissies instellen, waarin ook personen van buiten de raad zitting kunnen hebben.
2. De raad en zijn commissies kunnen zich doen bijstaan door deskundigen.

Artikel 6

1. Onze Minister voegt aan de raad een secretaris onder leiding van een secretaris toe.
2. Het secretariaat staat de raad in zijn werkzaamheden bij.
3. De secretaris en de leden van het secretariaat zijn niet tevens lid van de raad.
4. De secretaris en de leden van het secretariaat zijn voor de uitoefening van hun taak uitsluitend verantwoording schuldig aan de raad.

Artikel 7

1. De raad stelt, onder goedkeuring van Onze Minister, regels vast ten aanzien van zijn werkwijze, alsmede van die van de commissie vakantiespreiding en de overige commissies.
2. Telkens binnen een termijn van vier jaren brengt de raad een rapport uit aan Onze Minister, waarin de taakvervulling van de raad aan een onderzoek wordt onderworpen en voorstellen kunnen worden gedaan voor gewenste veranderingen.
3. De raad houdt de op zijn adviezen betrekking hebbende voorbereidende stukken ter beschikking van Onze Minister.

Artikel 8

HOOFDSTUK III. BEPALINGEN BETREFFENDE HET KAMPEREN

Titel. Bepalingen betreffende kampeerterreinen

Paragraaf 1. Algemeen

Artikel 9

1. Het is verboden zonder vergunning van burgemeester en wethouders een kampeerterrein te houden.
2. Van het verbod, bedoeld in het eerste lid, kunnen burgemeester en wethouders vrijstelling of ontheffing verlenen voor:
 - a. het houden van een kampeerterrein voor ten hoogste tien kampeermiddelen;
 - b. het houden van een kampeerterrein door een organisatie met een doelstelling van sociale, culturele, educatieve of wetenschappelijke aard

ten behoeve van eigen doeleinden of

c. het houden van een natuurkampeerterrein dat voldoet aan door Onze Minister gestelde regels.

3. De regels, bedoeld in het tweede lid, onderdeel c, hebben in ieder geval betrekking op het soort en het aantal toe te laten kampeermiddelen, de periode gedurende welke deze kampeermiddelen op het terrein aanwezig mogen zijn, alsmede op de inrichting en het gebruik van het kampeerterrein.

Artikel 10

Paragraaf 2. *Vergunning, vrijstelling en ontheffing*

Artikel 11

1. Een aanvraag tot een vergunning als bedoeld in artikel 9, eerste lid, dient vergezeld te gaan van een reglement.

2. Een reglement bevat voorwaarden met betrekking tot het gebruik van het kampeerterrein en het verblijf daarop. Hiertoe behoren in elk geval:

- a. bepalingen die een inzicht geven in de opbouw van het tarief;
 - b. bepalingen over de wijze van bekendmaking van de geldende prijzen;
 - c. de vergoeding onderscheidenlijk de berekeningswijze van de vergoeding die de houder van de vergunning berekent onderscheidenlijk hanteert bij de in artikel 31, tweede lid, bedoelde bemiddeling;
 - d. de regelen, die de houder van de vergunning in acht neemt bij het aangaan van kampeervereenkomsten en die in elk geval betrekking hebben op:
 - 1°. de duur van de overeenkomst;
 - 2°. de wijze, de termijn en de gronden van opzegging;
 - 3°. de gevallen waarin degene die het kampeermiddel plaatst aanspraak op verlenging van de overeenkomst kan maken en
 - 4°. de verplichtingen die voor degene die het kampeermiddel plaatst geldelijke gevolgen met zich meebrengen;
 - e. de kampeerregels en
 - f. bepalingen over de wijze van bekendmaking van het reglement.
3. Wijzigingen in een reglement worden toegezonden aan burgemeester en wethouders.

Artikel 12

1. Een vergunning als bedoeld in artikel 9, eerste lid, kan slechts worden verleend indien:

- a. is voldaan of op redelijke wijze zal worden voldaan aan de regelen gesteld bij of krachtens deze wet en
- b. de aanvraag betrekking heeft op een terrein dat bij bestemmingsplan uitsluitend of mede als kampeerterrein is aangewezen.

2. Een vrijstelling of ontheffing als bedoeld in artikel 9, tweede lid, kan slechts worden verleend:

- a. indien is voldaan of op redelijke wijze zal worden voldaan aan de regelen gesteld bij of krachtens deze wet en
- b. voor zover het bestemmingsplan zich er niet tegen verzet.

Artikel 13

1. Burgemeester en wethouders verbinden aan een vergunning als bedoeld in artikel 9, eerste lid, of aan een vrijstelling, of een ontheffing

als bedoeld in artikel 9, tweede lid, voorschriften over de soort en het aantal van de op het kampeerterrein toe te laten kampeermiddelen. Burgemeester en wethouders kunnen deze voorschriften wijzigen of intrekken.

2. Burgemeester en wethouders kunnen in het belang van de orde, de rust, de veiligheid, de natuur- en landschapsbescherming, de bescherming van het milieu, de hygiëne en de gezondheid, alsmede overige onderwerpen betreffende het kamperen aan een vergunning als bedoeld in artikel 9, eerste lid, of aan een vrijstelling of een ontheffing als bedoeld in artikel 9, tweede lid, beperkingen of voorschriften verbinden, dan wel deze beperkingen of voorschriften wijzigen of intrekken.

Artikel 14

1. Burgemeester en wethouders kunnen een vergunning als bedoeld in artikel 9, eerste lid, of een ontheffing als bedoeld in artikel 9, tweede lid, intrekken indien:

a. de verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken dat, waren de juiste gegevens verstrekt, een andere beslissing zou zijn genomen of

b. blijkt dat de beperkingen of de voorschriften gesteld krachtens artikel 13 dan wel de regelen gesteld krachtens artikel 22 niet of niet behoorlijk worden nageleefd.

Paragraaf 3. Bepalingen betreffende het groepskamperen

Artikel 15

1. Onverminderd het bepaalde krachtens artikel 16 kunnen burgemeester en wethouders ontheffing verlenen van het verbod als bedoeld in artikel 9, eerste lid, voor het gelegenheid geven tot het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen buiten de in artikel 9, eerste en tweede lid, bedoelde kampeerterrinen, door groepen uitgaande van een vereniging of andere organisatie met een doelstellingen van sociale, culturele, educatieve of wetenschappelijke aard, gedurende een in de ontheffing aangegeven korte, aaneengesloten periode.

2. Het bepaalde in de artikel 13 en 14 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 16

Provinciale staten kunnen in het belang van de natuur- en landschapsbescherming een of meer gebieden aanwijzen waarvoor geen ontheffing als bedoeld in artikel 15 kan worden verleend gedurende een daarbij te bepalen periode of waarvoor het aantal kampeermiddelen ten aanzien waarvan een ontheffing als bedoeld in artikel 15 kan worden verleend op een daarbij te bepalen maximum aantal wordt gesteld gedurende een daarbij te bepalen periode.

Titel II. Bepalingen betreffende het plaatsen of geplaatst houden van kampeermiddelen

Artikel 17

Het is verboden ten behoeve van recreatief nachtverblijf kampeermiddelen te plaatsen of geplaatst te houden buiten kampeerterrinen waarvoor een vergunning, vrijstelling of ontheffing als bedoeld in artikel 9, eerste onderscheidenlijk tweede lid, of een ontheffing als bedoeld in artikel 15 is verleend, behoudens voor zover bij verordening door de

gemeenteraad afwijking van dit verbod is toegestaan voor het plaatsen of geplaatst houden van ten hoogste vijf kampeermiddelen gedurende korte perioden.

Artikel 18

Vervallen

Artikel 19

Vervallen

Artikel 20

Provinciale staten kunnen in het belang van de natuur- en landschapsbescherming een of meer gebieden aanwijzen waarvoor het verbod van artikel 17 onverkort geldt of waarvoor het aantal kampeermiddelen, bedoeld in dat artikel op een daarbij te bepalen lager aantal wordt gesteld gedurende een daarbij te bepalen periode.

HOOFDSTUK IV. BEPALINGEN INZAKE DE HYGIËNE, DE GEZONDHEID EN VEILIGHEID

Artikel 21

Vervallen

Artikel 22

1. In het belang van de hygiëne, de gezondheid en de veiligheid worden bij of krachtens algemene maatregel van bestuur met betrekking tot kampeerterrinen en jachthavens regelen gesteld.

2. De regelen, bedoeld in het eerste lid, kunnen verschillen per soort en naar gelang van de grootte van kampeerterrinen en van jachthavens alsmede per soort en naar gelang van het aantal toe te laten kampeermiddelen op kampeerterrinen onderscheidenlijk pleziervaartuigen in jachthavens. Zij kunnen inhouden dat burgemeester en wethouders in daarbij aangegeven gevallen ontheffing daarvan mogen verlenen.

3. De voordracht tot een besluit als bedoeld in het eerste lid wordt Ons gedaan door Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

HOOFDSTUK V. BIJZONDERE MAATREGELEN TEN AANZIEN VAN KAMPEERTERRINEN EN JACHTHAVENS

Artikel 23

1. Indien de toestand van een kampeerterrin zodanig is, dat onmiddellijk gevaar dreigt voor de gezondheid of de veiligheid van de kampeerders, kan de burgemeester de houder van dat kampeerterrin gelasten dat onverwijld te doen ontruimen en ontruimd te houden.

2. De burgemeester heft de last op verzoek van de houder van dat kampeerterrin of uit eigen beweging op, zodra het in het eerste lid bedoelde gevaar is geweken.

3. Van een besluit als bedoeld in het eerste of tweede lid, wordt mededeling gedaan aan de inspecteur.

4. De werking van een besluit als bedoeld in het tweede lid, wordt

opgeschort totdat de beroepstermijn is verstreken of, indien beroep is ingesteld, op het beroep is beslist.

Artikel 24

1. De inspecteur kan de burgemeester verzoeken artikel 23, eerste lid, toe te passen.
2. De bekendmaking aan de inspecteur van de beslissing op zijn verzoek geschiedt binnen vierentwintig uur na ontvangst van het verzoek.
3. Indien de burgemeester artikel 23, eerste lid, op verzoek van de inspecteur heeft toegepast, hoort hij de inspecteur alvorens een besluit krachtens artikel 23, tweede lid, te nemen.

Artikel 25

Met betrekking tot de jachthavens is het bepaalde in de artikelen 23 en 24 van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK VI. BEPALINGEN BETREFFENDE DE KAMPEER- OVEREENKOMSTEN EN TARIEVEN

Artikelen 26 t/m 30

Vervallen

Artikel 31

1. Elke overeenkomst ter zake van een bemiddeling bij koop of verkoop van een kampeermiddel tussen de houder van een kampeerterrein of een door hem aangewezen derde en de koper of verkoper van een kampeermiddel moet schriftelijk worden aangegaan en betreft in ieder geval:
 - a. de aard en de omvang van de bemiddeling,
 - b. het tijdvak waarover de bemiddeling zich uitstrekt en
 - c. de vergoeding welke in rekening wordt gebracht voor de bemiddeling danwel de wijze waarop deze vergoeding wordt berekend.
2. De houder van een kampeerterrein of een door hem aangewezen derde mag ter zake van een bemiddeling bij koop of verkoop van een kampeermiddel slechts aan hetzij de koper hetzij de verkoper een vergoeding als bedoeld in het eerste lid in rekening brengen.
3. Leidt de bemiddeling niet tot koop of verkoop van een kampeermiddel dan kunnen de ter zake van de bemiddeling werkelijk gemaakte kosten in rekening worden gebracht, indien dat tevoren schriftelijk is overeengekomen.
4. Elke overeenkomst of elk beding in strijd met het bepaalde in de voorafgaande leden is nietig.
5. De houder van een kampeerterrein dient degene die met hem een kampeerovereenkomst voor onbepaalde tijd of voor een tijdvak van ten minste zeven maanden wenst aan te gaan, bij het sluiten van die overeenkomst in de gelegenheid te stellen kennis te nemen van de voorwaarden die hij hanteert bij een overeenkomst als bedoeld in het eerste lid.

Artikel 32

1. Elk in verband met het tot stand komen van een kampeerovereenkomst gemaakt beding waarbij ten behoeve van een der partijen dan wel

door of tegenover een derde enig niet redelijk voordeel wordt overeenkomen, is nietig.

2. Is het voordeel slechts voor een deel onredelijk, dan blijft het beding voor het overige in stand, voor zover dit, gelet op de inhoud en strekking van het beding, niet in onverbreekelijk verband met het nietige deel staat.

Artikel 33

Voor zover een kampeervereenkomst afwijkt van het reglement als bedoeld in artikel 11, ten nadele van degene die het kampeermiddel plaatst of geplaatst houdt, kan deze laatste zich rechtstreeks beroepen op het reglement.

HOOFDSTUK IX. BEPALINGEN BETREFFENDE DE PLANNING VAN DE OPENLUCHTRECREATIE EN BETREFFENDE DE RIJKSBIJDRAGEN TEN BEHOEVE VAN DE OPENLUCHTRECREATIE

Artikel 41

Er is een structuurschema dat in ieder geval inzicht geeft in de ruimtelijke aspecten van het rijksbeleid inzake openluchtrecreatie. Het structuurschema is een plan als bedoeld in artikel 2a van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (Stb. 1985, 626).

Artikel 42

Vervallen

Artikel 43

Onze Minister kan aan een provincie, een gemeente, een openbaar lichaam ingesteld bij een gemeenschappelijke regeling, of een ander lager publiekrechtelijk lichaam, een financiële bijdrage verlenen voor de bestrijding van de kosten van voorzieningen en maatregelen ten behoeve van de openluchtrecreatie.

Artikel 44

Bij algemene maatregel van bestuur worden met betrekking tot de verlening van de in artikel 43 bedoelde bijdrage nadere regelen gesteld.

Artikel 45

Vervallen

Artikel 46

Onze Minister kan volgens door hem gestelde regels aan een natuurlijk persoon of een privaatrechtelijk rechtspersoon op verzoek een financiële bijdrage verlenen in de kosten van voorzieningen, maatregelen en andere aangelegenheden ten behoeve van de openluchtrecreatie.

HOOFDSTUK X. SCHADEVERGOEDING

Artikel 47

1. De gemeenteraad kent een naar billijkheid te bepalen schadevergoeding toe aan en op verzoek van:

- a. de houder van een kampeerterrein, indien deze schade lijdt of zal lijden als gevolg van een besluit tot wijziging of intrekking van een vrijstelling, vergunning of ontheffing of de aan een vrijstelling, vergunning of ontheffing verbonden voorschriften;
- b. de aanvrager van een vergunning of ontheffing indien deze schade lijdt of zal lijden als gevolg van een besluit tot weigering van de vergunning of ontheffing of de aan de vergunning of ontheffing verbonden voorschriften.

2. en schadevergoeding als bedoeld in het eerste lid wordt slechts verleend, indien de schade redelijkerwijs niet of niet geheel ten laste behoort te blijven van degene die de schade lijdt of zal lijden en de vergoeding niet of niet voldoende door aankoop, onteigening of anderszins is verzekerd.

Artikelen 48 t/m 55

Vervallen

HOOFDSTUK XI. OVERIGE BEPALINGEN

Artikel 56

1. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen regelen worden gesteld waarbij het bepaalde in hoofdstuk III, hoofdstuk V en hoofdstuk VI geheel of gedeeltelijk van overeenkomstige toepassing wordt verklaard op:

- a. het plaatsen of geplaatst houden van bouwwerken waarin gelegenheid wordt gegeven tot het behouden van recreatief nachtverblijf, niet zijnde een hotel, een pension of een woning anders dan een zomerhuis of
- b. het houden van recreatief nachtverblijf in een bouwwerk niet zijnde een hotel, een pension of een woning anders dan een zomerhuis.

2. Onder een zomerhuis als bedoeld in het eerste lid wordt verstaan elk permanent ter plaatste aanwezig recreati woonverblijf, waarvan de gebruikers het hoofdverblijf elders hebben, voor zover dit zomerhuis deel uitmaakt van een complex van zodanige huizen dat in het kader van een bedrijf of in enigerlei vorm van onderlinge samenwerking door de rechthebbers wordt beheerd.

Artikel 57

Vervallen

HOOFDSTUK XII. TOEZICHT EN OPSPORING

Artikel 58

1. Onze Minister wijst de ambtenaren aan, belast met het toezicht op de naleving van deze wet en de daarop rustende bepalingen.

2. Met het toezicht op de naleving van deze wet en de daarop rustende bepalingen zijn tevens belast de daartoe door burgemeester en

wethouders aangewezen ambtenaren. Bij algemene maatregel van bestuur kunnen terzake van de uitoefening van dit toezicht regelen worden gesteld.

3. Met het toezicht op de naleving van het krachtens artikel 22 bepaalde zijn mede belast de door Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer daartoe aangewezen ambtenaren.

4. Van een besluit tot aanwijzing bedoeld in het eerste en derde lid, wordt mededeling gedaan in de Staatscourant.

Artikel 59

Met de opsporing van de bij of krachtens deze wet strafbaar gestelde feiten zijn belast:

a. de bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren;

b. de in artikel 58, tweede en derde lid, bedoelde ambtenaren, voor zover deze door Onze Minister van Justitie zijn aangewezen en

c. de ambtenaren, door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie aangewezen bij besluit waarvan mededeling wordt gedaan in de Staatscourant.

Artikel 60

1. De in de artikelen 58 en 59 bedoelde ambtenaren hebben toegang tot alle plaatsen waarvan naar hun redelijk oordeel de betreding voor de vervulling van hun tak met betrekking tot deze wet nodig is. Zij zijn bevoegd zich te doen vergezellen van door hen aangewezen personen. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

2. Voor het binnentreden in een woning zonder toestemming van de bewoner is een schriftelijke machtiging van de officier van justitie, de hulp-officier van justitie of de burgemeester vereist.

3. Degene die zonder toestemming van de bewoner in een woning is binnengetreten, maakt op zijn ambtseed of belofde een schriftelijk verslag op omtrent het binnentreden. Het verslag wordt uiterlijk op de vierde dag na die waarop in de woning is binnengetreten, toegezonden aan de officier van justitie. Een afschrift van het verslag wordt binnen dezelfde termijn aan de bewoner uitgereikt of toegezonden.

Artikel 61

1. De in de artikelen 58 en 59 bedoelde ambtenaren zijn bevoegd inzage te vorderen en afschrift te nemen van boeken en andere zakelijke bescheiden, voor zover zulks naar hun redelijk oordeel nodig is voor de vervulling van hun taak met betrekking tot deze wet. Zij kunnen teneinde afschriften te maken voor korte tijd afgifte vorderen. Zij kunnen ook andere inlichtingen vorderen welke zij bij de vervulling van hun taak behoeven.

2. De in de artikelen 58 en 59 bedoelde ambtenaren zijn bevoegd tot het onderzoeken van stoffen die een bedreiging kunnen vormen voor de hygiëne, gezondheid en veiligheid van een kampeerterrein of van een jachthaven, het verrichten van opmetingen en het nemen van monsters, voor zover zulks naar hun redelijk oordeel nodig is voor de vervulling van hun taak met betrekking tot deze wet. Zij kunnen daartoe vorderen dat verpakkingen worden geopend.

Artikel 62

1. Een ieder is verplicht de in de artikelen 58 en 59 bedoelde ambtenaren desverlangd alle medewerking te verschaffen die zij redelijkerwijs

bij de uitoefening van hun bevoegdheden nodig achten.

2. Wanneer de verplichting tot medewerking in onvoldoende mate wordt nageleefd, kunnen op kosten van de nalatige de nodige maatregelen worden getroffen.

HOOFDSTUK XIII. DWANG- EN STRAFBEPALINGEN

Artikel 63

Vervallen

Artikel 64

1. Gedragingen in strijd met het verbod, gesteld in artikel 9, met regelen gesteld bij of krachtens artikel 22, met voorschriften of beperkingen verbonden aan een vergunning als bedoeld in artikel 9, eerste lid, aan een vrijstelling of een ontheffing als bedoeld in artikel 9, tweede lid, of met een last gegeven krachtens artikel 23, eerste lid, of artikel 25 juncto artikel 23, eerste lid, worden gestraft met hechtenis van ten hoogste vier maanden of met een geldboete van de tweede categorie.

2. Gedragingen in strijd met het verbod, gesteld bij artikel 17 of met voorschriften of beperkingen verbonden aan een ontheffing als bedoeld in artikel 15 worden gestraft met hechtenis van ten hoogste een maand of een geldboete van de eerste categorie.

3. De strafbare feiten, bedoeld in het eerste en tweede lid, zijn overtredingen.

HOOFDSTUK XIV. OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 65

Vergunningen, vrijstellingen en ontheffingen verleend op grond van de artikelen 14, 21, 22 en 27 van de Kampeerwet blijven gedurende twee jaar na inwerkingtreding van de artikelen 9 en 15 tot en met 20 van kracht, voor zover zij niet eerder zijn vervallen of ingetrokken.

Artikel 66

De rechten en plichten, voortvloeiende uit een kampeerovereenkomst welke van kracht is op het tijdstip van inwerkingtreding van de artikelen 31 tot en met 33 worden te rekenen vanaf een jaar na dat tijdstip beheerst door de bepalingen van deze wet, of zoveel eerder als partijen dat overeenkomen.

Artikel 67

De Kampeerwet wordt ingetrokken op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Artikel 68

In artikel 10, eerste lid, van de Wet bestrijding infectieziekten en opsporing ziekte-oorzaken (Stb. 1928, 265) wordt in plaats van «kampeerplaats in de zin van de Kampeerwet» gelezen: kampeerterrein in de zin van de Wet op de openluchtrecreatie (Stb.).

Artikel 69

Het derde lid van artikel 47 van de Woningwet komt als volgt te luiden:

3. In geval een caravan als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel c, van de Wet op de openluchtrecreatie (Stb..., ...) is aan te merken als een bouwwerk, is niettemin voor het plaatsen daarvan geen bouwvergunning vereist in de gevallen bedoeld in het derde lid van dat artikel.

Artikelen 70 t/m 73

Vervallen

Artikel 74

De artikelen van deze wet treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

Artikel 75

Deze wet kan worden aangehaald als: Wet op de openluchtrecreatie.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

De Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,

De Staatssecretaris van Economische Zaken,